

Iznaja vsak četrtek
in velja s poštino
vred in v Mariboru s
pošiljanjem na doma
na celo leto K 5.—
na pol leta „ 2.60
na četrť leta „ 1.30

Naročnina se pošilja
upravnistvu v tiskarni
sv. Cirila, koroške
ulice št. 5. List se
pošilja do odpovedi.

Belečniki katol. tis-
kovnega društva do-
bivajo list brez po-
sobne naročnine.

SLOVENSKI

GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Pesamezni listi dobé
se v tiskarni in pri
gospodu Novak-u na
velikem trgu po 10 A.

Rekopisi se ne vra-
čajo, neplačani listi
se ne sprejemajo.

Za oznanila se plačuje
od navadne vrstice,
če se natisne enkrat,
po 12 h, dvakrat 18 h,
trikrat 24 h.

Štev. 30.

V Mariboru, dne 28. julija 1898.

Tečaj XXXII.

Šole ob meji.

Od nemško-slov. meje, dne 25. jul.

V šolah naj bi se ljudstvo duševno iz-
obraževalo, нравno blažilo ter v dobrem utr-
jevalo. Kjer so šole urejene po načelih zdrave
pameti, tam tudi v večji ali manjši meri se
dosegajo ta svoj vzvišeni namen. Toda žal,
da še dandanes v prosvetljenem devetnaj-
stem stoletju šole niso povsod urejene po
načelih zdrave pameti. To obžalovanje velja
tudi za našo Avstrijo. Pri nas je prvo načelo
germanizacija in temu načelu klanjati
se morajo vsa druga. Kako pogubno je to
načelo, nam najjasneje dokazujejo šole ob
naših narodnih mejah. Skrb za blaženo nem-
ščino privedla je na meji odločilne osebe do
take nespameti, da so tam ustanovljene za
slovensko dečo popolnoma nemške šole. Kaj
je Nemcu do tega, da s takimi šolami bije
vsem izobraževalnim pravilom v obraz? Da
si le pridobiva novih janičarjev, on je za-
dovoljen, vse drugo mu je deveta briga. Nas
napolnjuje žalost, kedar gledamo delovanje
teh obmejnih šol.

Šole naj bi ljudstvo izobraževale, naj bi
mu dajale omiko in prosveto. A te šole na
meji? To so največje zavornice vsakega na-
predka. Otrok, ki nima talenta za jezike, po-
sebej tukaj ob mejah za nemščino, takemu
otroku je zabranjeno se nadalje izobraževati.
Tak otrok obtiči vseh osem šolskih let v
prvem razredu, ako se ga učiteljska moč
prvega razreda radovoljno ne usmili, da ga
zadnje leto potisne v drugi razred in je učiteljska
moč drugega razreda tako prijazna,

da ga iz usmiljenja vsprejme za jedno leto
med »duševne velikane« v prvi klopi svo-
jega razreda. Ali ni to hudodelstvo, ubogega
otroka mučiti skozi osem let z abecedo samo
zaradi tega, ker nima talenta za nemški je-
zik? Mi vemo iz lastne skušnje, da so otroci
sicer za druge predmete nadarjeni, da so
bistrega duha, sposobni za napredovanje, a
ker hreščeča nemščina ne ugaja njihovemu
ušesu in se noče utisniti v njih spomin,
zaprta jim je nadaljnja pot do omike in pro-
svete. S takimi šolami se dosega le germa-
nizacija slovenske dece. Za nemški jezik na-
darjeni otroci napredujejo, se izomikajo in
postanejo pozneje največji nasprotniki onega
naroda, iz katerega so izšli. Manj nadarjeni
otroci pa, ki sedijo v prvem razredu, dobijo
skozi onih osem šolskih let vsaj neomejeno
spoštovanje do onega jezika, kateri jim je
delal toliko preglavice. Germanizatorski namen
je dosežen!

In kako slabo uplivajo naše obmejne
ponemčevalnice v moralnem ali нравnem
oziru! Otrok, ki sedi leta in leta v prvem
razredu, postane duševno len. To je prvi
korak k нравni pokvarjenosti. Ker na šolske
reči ne more in mu ni treba mnogo misliti,
premišljevatí začne o raznih pobalinskih re-
čeh. In kmalu postane tak otrok mlajšim
sošolcem učitelj v pobalinski razuzdanosti!
Človek je že itak k slabemu nagnjen, a ka-
dar še dobi učitelja v slabem, tedaj mu ni
težko napredovati v slabostih. Obmejne po-
nemčevalnice so torej zajedno tudi učilišča
nравne pokvarjenosti.

Rodoljubi, ki so se v zadnjem času začeli

zbirati v obrambo obmejne zemlje, naj obra-
čajo svojo pozornost tudi na obmejne šolske
razmere. Ta vališča janičarstva, nespameti
in pokvarjenosti morajo izginiti in na njih
mesto stopiti učilišča omike in napredka.
Ves nemški narod, ki prebiva v Avstriji, so
itak ponemčeni Slovani. Zadosti smo že na-
množili avstrijsko Nemstvo, ni ga treba še
bolj. Odslej krepimo svoj narod, krepimo ga
gmotno in duševno, da bo lahko kljuboval
vsem vetrovom, ki bo mu jih bodočnost
vsilila.

Kedaj že bo premoženje jednako razdeljeno?

Nobena politična stranka ne zna ljudstva
tako slepariti, kakor socijalistična. Da bi si
pridobila vedno večje število privržencev,
slika jim bodočo socijaldemokratično državo
z zlatimi barvami. Blesk zlata omamlja
ljudstvo in zato se ljudstvo niti resno ne
povprašuje, ali se bodo socijalistične obljube
mogle kedaj izpolniti ali ne. Veliko pristašev
si pridobiva socijalna demokracija, ker obeta
ubogemu ljudstvu, da se bode vse premoženje
jednako razdelilo med ljudi, kadar pride socija-
listična stranka do moči in državnega krmila.
Takrat se bo vse ljudstvo zjednačilo. Bogatin
in revež, kmet in hlapec, obrtnik in njegov
učenec, tovarnar in delavec, vsi si bomo
jednaki, ker bomo imeli jednako premoženje.
Nobene razlike ne bo več med nami. Minolo
bo razkošje, a minolo bo tudi stradanje. Vsi
bomo imeli kruh, in sicer vsi jednako velik

Listek.

Maron, mladi spoznovalec z Libanona.

(Povest. — Prevel A. J.)
(Dalje.)

«Dobro!» nadaljuje Maron. «Da se pa to
zgodí, moraš v nevarnosti govoriti sledeče
besede: «Moj Bog in oče nebeški, jaz verujem
vse, kar si ti razodel ljudem. Verujem tudi
na Kristusa, tvojega edinorojenega sina. Upam
na Tvoje usmiljenje in srčno obžalujem vse
svoje grehe. Odpustim svojim sovražnikom;
oče, odpusti jim tudi ti, ker ne vedó, kaj
delajo! Ali, hočeš to storiti?»

«Da, hočem,» odgovori Ali. «Pa povej
mi besede še enkrat.»

Maron še enkrat ponovi in Ali ponavlja
večkrat, dokler si vsega dobro ne utisne v
spomin.

Pot postaja vedno bolj pusta in samotna.
Po vseh hribih in dolinah so sicer majhne
vasice, pa nikjer ni videti človeka na polju,
tako da se Maron osrči in reče: «Daleč okrog
ni nobenega Druza. Gotovo so šli vsi proti
Sidonu in mi bodemo brez nevarnosti dospeli
v Djecin.»

Udova pa neverjetno zmaje z glavo in

reče: «Ti se motiš, dragi moj. V vseh teh
vaseh prebivajo Druzi, zato je pa tudi slabo
znamenje, da nikogar ni na polju. Najbrž se
kje zbirajo, da bi napadli kako maronitsko
vas. Mogoče je celo, da je Djecin na vrsti.»

Komaj to izgovori, se že zasliši od daleč
strel. Ubežniki se prestrašeno pogledajo in
naglo hitijo na visok grič, od koder se je že
videlo v Djecin. In glej! Velika množica ljudi
ravno zapušača vas, med tem ko iz hribov
in iz grmovja krvoločni Druzi streljajo na njo.

«O nespametni!» zakliče udova. «Zakaj
zapušačajo svojo vas in svoje hiše, kjer bi se
dolgo mogli braniti proti okrutnim Druzom.
Na prostem so pa izgubljeni.»

Žena je imela prav. Ko se naši ubežniki
plaho ozirajo v vas Djecin, pride od vasi po
dolini kakih 2000 vaščanov, mož, žen in
otrok. Okoli 300 oborožencev varuje v ozadju
bežeče družine.

Druzi pa so se poskrili za vsakim dres-
vesom in vsako pečino, ter so streljali na
uboge Maronite. In mnogo jih je padlo in
obležalo, katere so potem sovražniki z noži
in bodali neusmiljeno poklali. Maron kaže
ves besen pesti krvoločnim Druzom govoreč:
«Daj, o Bog, da ogenj pade iz nebes na te
rablje!» A mati ga pokara rekoč: «Mislimo
rajše na to, kako naj pomagamo svojim
bratom.»

«Kako bi jim naj pomagali,» vpraša za-
čuden Maron, «ker nas je le malo in še
niti orožja nimamo?»

Udova nekaj časa misli in potem reče:
«Ako Maroniti po tem potu dalje bežijo, go-
tovo nobeden ne pride živ v Sidon, kamor
najbrž hočejo. Maron! Ali! Hitita v dolino in
pripeljita nesrečneže po onem klanecu k nam.
Možje naj branijo vhod v klanec, dokler mo-
rejo, potem pa naj pridejo za drugimi sem
gori.»

«Da, mati, jaz grem!» reče Maron vesel,
medtem, ko ga mati pritisne na svoje srce,
poljubi in pokriža. «Pojdi, moj sin,» pravi,
«in Bog bodi s teboj. Ako umrješ za rešitev
svojih preganjanih bratov, bodem ponosna
na tebe.» Nato se obrne v stran prikrivajoč
si goste solze.

Maron in Ali naglo izgineta v dolini. Ko
se ubežni Maroniti približajo med jokom,
vpitjem in molitvijo, jim pokažeta ozki klanec,
po katerem naj bežijo na hrib. Preplašeni
Maroniti jima ne zaupajo. Ko pa izvedó, da
so tudi v Sidonu vse kristjane pomorili in
da jih čaka enaka usoda, se obrnejo po na-
svetovani poti navkreber. Možje branijo klanec
in porabijo vsako drevo in pečino. Druzi so
pri tem na slabšem, ker morajo navzgor
streljati, in ker se kristjani skrivajo za dre-

kos. To bo življenje v novi socijalistični državi! Ubogi delavec, ki si mora z velikim trudom služiti vsakdanji kruh, kar drhti po trenutki, ko se bo na razvalinah sedanjega krivičnega družabnega reda vzdignil nov, srečo obetajoč družabni red. Ah, da bi se ne varal . . . !

Toda niti najmanjšega dvoma ni, da se bo gotovo varal. Premišljajmo stvar s treznim duhom! Vzemimo, da je res dobila socijalistična stranka državne vajati v roke. Prva njena dolžnost je potem, da preustroji družbeni red po svojih načelih. Premoženje se bo moralo začeti deliti. Denar se bo res lahko popolnoma jednako razdelil. Toda kako se naj zemlja jednako razdeli? Ali je jeden oral v rodovitni dolini toliko vreden, kakor jeden oral na kakem suhem hribu? Kako se bo živina jednako razdelila, kako hiše, kako obleka, kako živež? Pa recimo da se je posrečilo popolnoma, jednako razdeliti zemeljsko premoženje. Toda, kako dolgo bo to jednako razdeljeno? Lenuh ne bo skrbel za prihodnost, skrben človek pa bo gledal, da si množi svoje imetje od dne do dne. Čez par mesecev bo torej morala biti zopet nova delitev. Vzelo se bo pridnemu človeku ter dalo lenuhu, da se posest zjednači. Ali se pa ne bo naveličal pridni človek delati za lenuha. Gotovo, postal bo rajši tudi on lenuh. Tako pa bi bila, predno se leto enkrat obrne, socijalistična država polna lenuhov. In gotovo bi morala z lenuhi vred že drugo leto svojega obstanka sramotno ugasniti. Da bi se naj premoženje jednako razdelilo, to je potemtakem slepilo socijaldemokratske stranke in kdor verjame takim slepilnim besedam, jasno dokazuje, da je kratke pameti.

Da socijalistični voditelji sleparijo ljudstvo, razvidi se že iz njihovega ravnanja. Zakaj pa si sami nabirajo premoženje? Zakaj so njihovi žepi nenasičljivi? Glavar socijalnih demokratov v Avstriji, jud dr. Adler, je izvanredno bogat človek. Toda ali mislite, da se zaradi tega brani vzeti kaj od stradajočih delavcev. Ne brani se, temveč zahteva, da se mu mora njegovo vodstvo nad socijalistično stranko vsako leto poplačevati s tisočaki. Ako bi resno mislil na delitev premoženja, ne bi si nabiral bogastva, ne bi jemal težko prisluženih krajarjev delavčevih, ker mu itak niso potrebni. Ravno tako malo mislijo drugi voditelji socialistov na razdelitev, kakor Pernerstorfer, Ellenbogen, Singer, Bebel itd. Vsi so bogataši in posestniki grajščin, tovarn, letoviščnih hiš, a vendar še dan za dnevom zahtevajo od svoje stranke visoke plače.

Kar torej govorijo socijalistični voditelji

vesi. Marsikateri Druz se zgrudi smrtno zadet in pade čez pečine zopet v dolino.

Po dveurnem boju dospejo kristijani na vrhunec, kjer se je raztezal majhen hrastov in jelov log. Ubogi kristijani so zdaj mislili, da so našli varno zavetje. Hoteli so se takoj poskriti v goščavi. Tu jim stopita nasproti Judita in njena mati ter se jima dasta spoznati kot Maronitinji. Udovala odsvetuje ubežnikom skriti se v gozdu, ker bi jih sovražniki lahko obkolili in pomorili. Najbolje je, ako branijo strmo goro in ozki klanec, da Druzi ne pridejo na vrh. Ako prvi padejo, ki hočejo prodreti na goro, si drugi ne bodo več upali napadati. A možje so izgubili že ves pogum, ker so morali poslušati jok in stok svojih žen in otrok, in ker so izgubili že mnogo bojnikov. Zato niso več mislili na brambo, temveč le na beg. In to je bila njih poguba. Srčna udova jim to tudi pové. Stopi namreč pred možke rekoč:

«Zakaj ste bili tako neprevidni in ste zapustili vas? Ako bi se bili v vasi hrabro branili, bi vas Druzi nikdar ne bili izgnali in pomorili. Ali ne veste, da so Druzi kakor šakali, ki si le na prostem upajo napasti svojega nasprotnika?

Ali ne veste, da so Vaši sovražniki kakor satan? Ako bežimo pred njim, postaja vedno hujši in okrutnejši. Če se mu pa hrabro

o razdelitvi premoženja, je ljudstvu le pesek v oči. S takimi besedami ljudstvo samo mamijo, da mu tem lažje izvabijo iz žepov denarne doneske. Da bi se pa premoženje res razdelilo, si niti sami ne želijo niti ne verjamejo, da bi se to res moglo kedaj zgoditi.

Celo drugače ravna krščansko-socijalna stranka.

Krščansko-socijalna stranka je odkritosrčna stranka. Ona radi tega tudi trpečim stanovom ne obeta raja že tukaj na svetu, ker ve, da jim ga ne more dati. Priznava pa, da so sedanje družabne razmere nezdrave, in se trudi, da se predružačijo v krščanskem smislu. Njeno geslo je, boj kapitalizmu, boj vsem izsesavalcem ljudstva. Nejednako ljudje bo vedno na zemlji, to se ne da predružačiti. A lahko se predružači in to se mora doseči, da bo si delaven človek mogel priboriti lahekšo in boljšo bodočnost, ne pa isti, ki je lenuh, a kateri ima kapital, ki mu nosi visoke odstotke. Čim bolj je delaven stan, tembolj se v sedanji družbi z direktnimi in indirektnimi davki obtežuje, tako da delavni stanovi dandanes že komaj dihaajo. A kapitalisti, oni so posebni ljubljenci sedanje družbe, njim se ne upa nikdo naložiti kake teže. Zato pa zahteva naša krščansko socijalna stranka: Pridnemu delu čast, brezdelnemu kapitalizmu pa pogin!

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Dunaj. Državni zbor je s cesarskim lastnoročnim pismom zaključen. S tem je dosedanje predsedništvo državnega zbora doslužilo, vsi predlogi, ki so se vložili v zadnjem zasedanju, so brezpomembni in imuniteta poslancev je ugasnila. Splošno se sodi, da je to zaključenje začetek odločnih sprememb, ki jih namerava ministerski predsednik v kratkem uprizoriti. Upati smemo, da te spremembe nam Slovencem ne bodo na škodo.

Gornje Avstrijsko. Večina gornje-avstrijskih državnih poslancev ne trobi v Wolf in Schönererjev rog, zato pa se Wolf jezi nad njimi in jim hodi izpodkopavat zaupanja pri ljudstvu. V nedeljo je govoril v Velsu. Hudo je prijemal katoliške nemške poslance in hujskal ljudstvo proti katoliškim nemškim duhovnikom. Čudno, da pusti vlada zmerjati pri javnih shodih čez nemške duhovnike, kajti oni še so najmočnejši jez, ki

ustavljamo, zbeži. Branite torej zdaj to strmo goro. Izza vsakega drevesa in vsake pečine streljajte na Druze, ako hočejo na vrh prodreti. Merite dobro in streljajte mirno, da ne bode nobena kroglja zastonj, in Druzi ne pridejo nikdar sem gor.»

Te srčne besede stare in častite žene so naredile glock utis na može in star Maronit snežnobelih las reče svojim tovarišem: «Prav ima, prav! Mi smo se dali prekaniti od hudobnih Druzov, ki so obljubili nam prizanesti, ako jim damo pleniti po svojih hišah. Zdaj pa izpolnimo pameten nasvet te modre žene. Razdelite se ob gori in pustite, da se sovražniki približajo, potem pa jih morate varno zadeti.»

Možje so ravno hoteli izpolniti to povelje svojega starašine, ko jim nova nesreča to zabrani. Zapazili so namreč od daleč, da je vas Djecin v ognju. Žene in otroci začnejo jokati in tarnjati. Tudi možje so bili kakor trdi od žalosti, ko so videli goreti svoja stanovanja, kjer so vedno srečno in zadovoljno živeli in solze jim stopijo v oči. Med tem so se pa Druzi priplazili med drevjem blizu kristjanov. Naenkrat počijo puške, in več Maronitov se zgrudi ob tla. Druge pa obide groza in strah, da v divjem neredu zbežijo na vrh gore. V goščavi popadajo utrujeni in brez upa na zemljo. Le nekateri možje še

zadržuje v Avstriji prusaško povodenj, da se ne razlije čez celi nemški narod.

Štajarsko. Vse nemške stranke v Gradcu so se zjediniše za prihodnje občinske volitve. Feichtingerjeva antisemitska stranka, ki je imela dosedaj samo tri mandate, jih dobi vsled zedinjenja osem. Združene stranke so izdale volilni oklic, katerega je podpisalo nad 200 oseb. S tem zedinjenjem hočejo graški Nemci vladi pokazati, kako vse stranke obsojajo razpust občinskega zbora. Vlada se pač te demonstracije ne bode prestrašila, kajti razpust je bil popolnoma opravičen, če tudi ni bil po volji nemških napetnežev.

Koroško. V novi bolnišnici v Celovcu, ki še niti dve leti ne stoji, se letos morajo zvršiti že velike poprave, ki bodo stale nad 30.000 gld. Zakaj se ni pazilo, da se v redu zida. Ko so katoličani zahtevali, da se naj uvedejo usmiljene sestre v bolnišnico, kričali so liberalci in nacijonalci, da bi to stalo preveč denarja. A kako malo pazijo na denar, dokazuje ta nemarna stavba.

Goriško. Po Goriškem potuje sedaj c. kr. namestnik Goess iz Trsta, da proučuje povsod krajevne razmere. Slovenci se vzdržujejo vsakega slovesnega vsprejema. Prirejali so vsprejeme tudi prejšnjemu namestniku, a on ni upošteval opravičenih želj primorskih Slovencev. Zato pa zdaj čakajo prej delovanja Goessovega, in še le po njegovem delovanju hočejo razsoditi, ali bo v bodoče vreden slovenskih vsprejemov ali ne.

Vnanje države.

Vojska. Poveljnik mesta Santiago ni imel dovoljenja od vrhovnega vojnega poveljnika na kopnem, maršala Blanco, da se uda Amerikancem. Zaraditega se bo postavil pred vojno sodišče, kjer se bo sodilo čeznj z vojaško strogostjo. Blokado so sedaj Amerikanci raztegnili na vsa kubanska pristanišča. Maršal Blanco pozivlja vojake in meščane, naj se branijo do skrajnega. S Španjskega prihajajo poročila, da se skoro sklene mir, ki bo časten za Španjce. Na Španjskem so se zatrli vsi listi, ki so pisali za Don Carlosa, kateri, kakor znano, hrepeni po španjskem prestolu.

Bolgarsko. Knez Ferdinand s so-progo in sinkom Borisom je obiskal pretekle dni ruskega carja, da mu pokaže Borisa, kojemu je ruski car boter. Da pa se je pri tem obisku razpravljalo tudi o balkanski politiki, pač ni dvomiti. Toda, kaj se je razpravljalo, ostane javnosti prikrito. Avstriji je treba paziti, da njene koristi na balkanskem polotoku ne trpijo nobene škode.

stražijo ob gozdovem robu. Nekaj časa je bilo zdaj vse mirno. Druzi se posvetujejo, kako bi izvabili kristjane iz goščave in jih pomorili. Naša udova, ki je s svojima otrokoma in z Alijem tudi prišla v gozd na vrhuncu gore, je že slutila hudobne nakane krutih Druzov. Zato tiho reče Maronu in Aliju: «Maron in Ali! Hitita urno na drugo stran gozda in poglejta, če je znabiti tam kaka votlina. Maron in Ali odideta. Med tem peljata udova in Judita žene in otroke, ki so hoteli iti zraven, na varnejši kraj v sredino gozda in jih okrepčata s kruhom, vinom in smokvami, ki sta jih imeli seboj. Te okrepčave so jima dobro služile, kajti mnogi so bili tako slabi in utrujeni, da niso mogli več naprej. Na enkrat pa se od gozdovega roba zasliši obupen klic: «Ogenj! Ogenj! Groza! Druzi so zažgali gozd!»

In res! Druzi so užgali suho travo ob gozdu, in od te trave se je vnel tudi gozd. Ubežni kristjani so popolnoma obupani in si ne vedo pomagati. Nekateri bežijo skozi ogenj, da bi ušli iz gozda. Mnogim se sicer posreči, a zunaj gozda jih Druzi neusmiljeno postreljajo in pokoljejo. Bilo je strašno klanje. Mnogi so v grmovju obviseli, se zadušili in zgoreli. Po vsem gozdu se razlega jok in stok. Naša udova in Judita klečita pod hrastom in molita, ko prideta Maron in Ali

Belgijsko. V Bruselju je bil 15. julija shod poslancev, veleobrtnikov in županov, ki so se posvetovali o zidanju delavskih stanovanj. Ministerski predsednik je otvoril shod z lepim govorom, v katerem je naznanil, da bo ministerstvo v prihodnjem zasedanju predložilo državnemu zboru zakon o delavskih stanovanjih. Tako skrbijo na Belgijskem za delavce! A pri nas v Avstriji?

Francosko. Z veseljem čitamo, kako se začenja francoska mladina zavedati svojih dolžnosti in se postavlja na izrečno katoliško stališče. »Katoliško društvo francoske mladine« in »Katoliška mladina — Franche Comté« organizujeta sedaj v Besansonu velik kongres, ki bo jako važen, kasor se vidi iz nekaterih točk programa: »intelektuelno gibanje in katoliška mladež«, »nadzorovanje in organizacija katoliške mladeži«. Shod se vrši od 17. do 30. novembra. Mi pozdravljamo z veseljem to gibanje, ki zamore rešiti Francosko pretečega propada.

Cerkvene zadeve.

Nekaj besed o našem cerkvenem petju.

Predzadnja številka «Slov. Gosp.» nam je donesla kaj lep članek o cecilijanskem petju. Ker uže 10. leto delujem kot organist ter sem si uže marsikaj poskusil, dovoljujem si tedaj iz pedagoškega stališča svoje mnenje o cerkvenem petju izraziti.

Odiskal sem v počitnicah razne cerkve ravno ob priliki službe božje ter se hotel prepričati, kako imenitno se v tej ali oni cerkvi poje ter tudi orglja. Včasih sem bil iznenadjen, včasih tudi ne. V jedni cerkvi se je popevalo popolnoma «cecilijansko,» v drugi «narodno cerkveno,» v jedni cerkvi celi zbor, v drugi jedna sama pevka itd.

Da je torej cerkveno petje v lavantinski škofiji še le v svoji razvijajoči dobi, mi bode vsakdo rad pritrtil; tudi vsak mi bode pritrtil, da to ni lahka reč, danes narodno-cerkvena pesem, jutri pa že popolnoma «cecilijanska pesem!»

Kaj bi si učitelj začel, ko bi danes vadil seštevanje v številnem krogu do 10, jutri pa uže deljenje z desetinskimi in navadnimi ulomki?! Vsakdo bode vprašal, kje pa je prehod? Kako se zamore iz tako lahke stvari k takim težkočam naglama preiti? To je gotovo nepedagoško!

Ravno tako nepedagoško se postopa pri cerkvenem petju! Danes poje v premno-

nazaj in naznanita, da je gozd na treh straneh obkoljen od Druzov, na četrti strani pa je strma pečina, ki popolnoma onemogočuje beg. Udova se takoj vzdigne in zakliče okoli stoječim ženam! «Za nami! Za nami! Mi Vas rešimo!» Hitro prime nekaj otrok za roko in hiti k pečini, katero ji Maron pokaže. Urno zvežejo rute, prte, plašče in pasove skupaj in spustijo po njih žene in otroke čez pečino. In prvi, ki so srečno prišli doli, kličejo radostno navzgor: «Votlina! Votlina!» To druge osrči. Hitro sledijo in se poskrijejo v globoki in temni votlini ob vznožju pečine. Nazadnje še ostaneta le Maron in Ali zgoraj. Ko se Ali spusti doli, še gleda Maron okoli, ako bi še mogel koga rešiti. Nato odveže rešilno vrv od drevesa, kjer je bila privezana, jo ovije sedaj samo dvakrat okoli in se spusti ob obeh koncih navzdol čez pečino. Potem izpusti eden konec in skoči do tal. Vendar pa potegne to čudno vrv za seboj, da bi Druzi ne našli njih zavetja. V votlini vsi pokleknejo in se zahvalijo Bogu za rešitev iz ognjene peči. Zgoraj pa so še dolgo slišali strašno stokanje svojih bratov, ki so v ognju našli svojo smrt. In v votlini se je začelo vse tiho jokati in stokati za zgubljene brate in soproge.

(Dalje prih.)

gih župnijah vse ljudstvo v cerkvi narodno-cerkvene pesmi, jutri pride drug organist, kateri pa ima popolnoma «cecilijanske napeve». Kaj poreče ljudstvo k temu? Pregovor pravi: «Ljudstva glas, božji glas!» Ako ima ta pregovor kaj resnice, potem se «cecilijanskem petju» pač dobro ne bode godilo.

Kaj pa je temu krivo? — Nepedagoško postopanje! Pri celi stvari ni bilo prehoda, iz lahkega se je takoj k pretežavnim stvarim prešlo; to je bil vzrok godrnjanju ljudstva.

Dovolil bi si torej vsem organistom naše prelepe lavantinske škofije staviti nek predlog, kateri bi se lahko dal izvršiti ter bi neugodnostim gledé cerkvenega petja kaj odpomoglo. — Ravno kar sem vsprejel «Sedmi pomnoženi natis Venca,» kateri je našemu ljudstvu toliko ljub in drag, iz rok preč. gsp. župnika iz Frama. Nehote se mi je vrnila misel: «Kaj pa, ko bi še imeli primerno zbirko napevov k temu Vencu?»

Zbirka napevov bila bi naj tako urejena, da bi naj k vsaki «Venčevi» pesmi bilo dvoje ali troje napevov, in sicer prvi napev lahek, drugi napev težji, in tretji popolnoma v «cecilijanskem duhu.» Na tak način bi bilo ustrezno vsem organistom labodske škofije. Od začetka bi se vadili lahkeji napevi, potem pa polagoma težji. Ali pa bi slabejši organisti ostali pri lahkejih napevih, med tem, ko bi bolj izurjeni orgljavci se posluževali težjih pesmij.

Da pa se zamore taka zbirka napevov skoro obelodaniti, treba je združenih moči. Vsi organisti naše škofije blagovolijo izbrati poseben odbor ali odsek, kateremu bi bila dana naloga, vse napeve in pesmi iz cele naše škofije nabrati, jih urediti, sploh plevel od pšenice kaj natanko ločiti, da zamoremo svetu pokazati, da še ni med narodno-cerkvenimi napevi sama ljulika ter da še bo mogel naš nasprotnik — Nemeč — slovensko ljudstvo ob priliki romanja v Marijino Celje (Maria Zell) občudovati zaradi njega krasnega pelja. Ako bodemo vsi organisti lavantinske škofije vse nabrano gradivo glede cerkvenih pesmi izročili posebnemu odseku v dobro pretresovanje in preresovanje, marsikatero zlato zrnce ostalo bode potomcem v dobrem spominu. Gornje Štajarec pa bode še z večjim navdušenjem vskliknil, slišavši slovenske pevke, kakor pred nekaj leti v Marijinem Celju: «Wenn die Windischen hier singen, da kommt es mir vor, ich sei schon im Himmel!» Kadar Slovenci tukaj pojejo, zdi se mi, da sem uže v nebesih.

Gospodarske stvari.

Smodnik za streljanje proti toči.

Deželni odbor nam naznanja glede dobave smodnika za streljanje proti toči:

Občine, okrajni zastopi in gospodarska društva dobivajo pri deželnem odboru kilo smodnika za znižano ceno 38 kr. Razpošilja se v zabojih po 25 kg. Da se dobi pravočasno, naj se naroči vsaj 2-3 tedne prej nego ga potrebujejo. Denar se more že pri naročbi vposlati in sicer za zaboje po 25 kg. 10 gld. 12 in pol kr., za sodček pa gl. 42-54. Zraven še se mora dodati za odpošiljatev pri zabojih, ako se naročijo 3, za vsaki zaboj po 1 gld., če se pa jih naroči več nego 3, za vsaki nadaljni zaboj 50 kr. Tudi za policijsko nadzorovanje pri pošiljati se mora plačati za 3 zaboje skupaj 60 kr., ako je več ko 3 zaboji, pa za vse skupaj gl. 1.50. Pri sodčeki se mora za odpošiljatev dodati, ako se naročijo 3, za vsak sodček gl. 1.50, za vsak nadaljni sodček 1 gld. Za policijsko nadzorovanje se mora dodati za 3 sodčke 60 kr., ako jih je več pa gl. 1.50. Ako se naroči sodček s 112 kg, plača se za sodček gl. 2.50. Sodčeki in zaboji se vzamejo tudi nazaj ter se zaračunijo po odbitku 15%.

Streljanje proti toči.

Šmarje pri Jelšah, 15. julija.

Pri nas imamo v okrožju dobre pol ure pet strelnih postaj in sicer: pri Sv. Roku, pri Sv. Barbari v Senovici, na Vrhu in na Bobovem. Te vršijo pošteno svojo nalogo; včasih poka takó, da mislimo, da se nam Turki bližajo. A z največjim uspehom strelja neki delniška družba »Stoklas, Löschnigg, Bendja« na Vrhu. Misli o vspehu so pri nas različne. Da strel prežene hudo uro, verjamejo najbolj lastniki omenjenih postaj, drugo ljudstvo se pa za to stvar noče vneti. Streljci trdijo, da so še vsakokrat, ko se je streljalo, pregnali točo od nas. Za Boga! Če smo tudi krivi božje kazni, nam letos tolikokrat še menda le ni bila namenjena toča, ker od meseca maja strelja se povprečno vsaki drugi dan in tudi po noči vže parkrat nismo imeli miru.

Ali naj kmet strelja proti toči? To veselje naj si privošči, komur je ljubo, če ima toliko denarja, da ga sme izdajati tudi za taki »sport«. Drugega priporočila ne moremo dati, ker noben streljec, pa tudi noben učenjak dozda ni še dokazal, da bi mogoče bilo se streljanjem točo pregnati. Strel zdi se mi prav kot otročja igrača proti neizmernim močem, ki vladajo v oblakih in nad oblaki. Dihni človeka iz sobe, če moreš! Ustavi morske valove s plivanjem na nje! Prazno počenjanje, prav kakor najhujši strel proti debelim za glas neprodinim oblačnim plastom, koje veter naprej drvi, kakor se zaganja val za valom na morju ob hudi uri! Če se toča boji strela, kako je li mogoče, da je pri vojaških manevrih vže večkrat se vsula toča z največjo silo, ko se je streljalo iz najtežjih topov od ranega jutra do poznega večera! Taki prigodki se pomnijo od Vidma pri Krškem in od Ptujja. In če glas prežene točo, kako, da je strahoviti grom ne ustavi, mali topiči so ji pa kos? To je uganka! Bržkone je elektrika tista moč, ki goni one stroje, v kojih meljejo točo, grom, t. j. zvok je pa s tem združen, ali z dobrim, ali s slabim uplivom, ne vemo!

Torej, dokler ni neovrgljivo dokazano, da streljanje točo prežene, tako dolgo si kmet pri zdajnih slabih časih tega v kratek čas ne more privoščiti, prav, kakor dober gospodar ne kadenja dragega tobaka.

Če pa kedo vendar le misli, da prežene zvok hudo uro, priporočal bi dosti ceneje sredstvo, ki vzbuja zvok, kateri v resnici prodré oblake, in to je, ne čudite se preveč moji iznajdbi: zvonjenje združeno z molitvijo! »Mračnjak«, zarezal se bode menda kedó, »sedaj proti koncu 19. stoletja se more kaj tacega priporočati!« Le tiho, rečem jaz in vprašam, kedo je večji mračnjak, ali tisti, ki ve nekaj gotovega, ali oni, ki nima nobene vednostne podlage za svoje poskuse in v prazno strelja, ali kakor Nemeč reče: schiesst in's Blaue! Mi vemo gotovo, da molitev pomaga in da zvon, če drugo ne vsaj k molitvi opominja, strelci pa streljajo v neizmerni podnebni prostor v temi nevednosti in to — proti koncu razsvetljenega 19. stoletja! — Sicer jim pa tudi jaz želim: — dober vspeh!

Sejmi. Dne 30. julija v Poljčanah, v Kostrivnici, v Brežicah. Dne 1. avg. v Št. Jakobu pri Laškem, v Zagorju, Št. Martinu pri Vurberku, v Ormožu, Zagorju, Mahrenbergu. Dne 2. avg. pri Št. Lenartu v Slov. goricah in v Radgoni. Dne 3. avg. v Lučah, Spodnji Polskavi, Imenem. Dne 4. avg. v Brežicah, na Sv. Gorah, v Arnočah. Dne 5. avgusta v Loki, Trbovljah, Spodnji Polskavi, Ptujju.

Dopisi.

Iz Št. Jurija v Slov. goricah. (Narodne razmere.) Korakal sem proti

cerkvi Sv. Jurija. Že od daleč zagledam na novo pozlačeno jabolko na cerkvenem stolpu in vesel vskliknem: Hvala Bogu, tukaj so še gotovo goreči kristjani in vrli narodnjaki. Toda prezgodaj sem se veselil! Črno na rumenem zagledam strašni napis: «Johann Wergles, Gemischtwarenhandlung.» Aha si mislim, tudi šentjurski «pürgarji» znajo nemški. Njim na ljubo je menda dal imenovani trgovec narediti na prvem mestu nemški napis. Res! kako potreben za «tajčferderbarje!» Da jih ni sram! Proč z nemškim napisom, tukaj so Slovenske gorice! Upamo, da v kratkem izgine nemški napis, da ima potem slovenski tem več prostora, kar Vam g. trgovec gotovo ne bode na škodo!

Razveselil sem se malo, ko grem naprej in zagledam lepi slovenski napis narodnega trgovca g. Ungra. Sicer je tudi nemški napis zraven, pa menda tudi ta izgine kmalu. Pogrešali ga šentjurijevčani gotovo ne bodo. In sedaj dalje! Glejte, glejte «tz» se sveti nasproti! To je gotovo trd Nemec, si mislim, mogočen pristaš slavnega Wolfa! Vstopim. «Dober dan gospod. Kaj pa zašafate?» Na, nisem se motil! Denar pobira tudi v slovenskem jeziku! Pa še več! V «ekstracimri» se je košatila na lesenem klinu «marburgerca,» baje najzanimivejši časopis šentjurskih posilinemcev! Res častno. Vendar še ni dovolj! Ne zmerjam sicer rad, pa tukaj že moram resnico govoriti! Kaka je le ta pošta? Ali g. poštar ne vé, da mora dobiti pismo v roke tisti, kateremu je namenjeno? Da se časopisi vlačijo po «purgi» cele tedne, to je velik nered! Ali g. poštar ne zna toliko slovenski, da bi vedel, kaj je «dopisnica,» ali se hoče z ljudmi norčevati? To mu odsvetujemo in naj se nikar ne drzne zopet s takimi rečmi nadlegovati ondašnje slovensko ljudstvo in kvariti slovenska imena. Pošta ima seveda popolnoma nemški napis! Kdaj boste se vendar vzdramili slovenski šentjurčani? Na noge! Hočete li vedno biti sužnji in podložniki svojih sovražnikov, katerim gre le za denar, za Vaš blagor se pa ne brigajo! Slišal sem od nekega prijatelja, da je tam še precej narodno mislečih mož, ki so tudi že mislili, kako bi vzbudili narodno zavest! Da, tega je treba! Zberite se, postavite si ognjišče, ki bo razgrevalo tudi druge za narodno stvar še mrzla srca, ustanovite prepotrebno «bralno društvo!» Na delo tedaj narodnjaki! Ne vstrašite se nekaterih širokoustnežev, ki se vam «slinijo,» kadar se gre za «rihtarja» in Vam obljubujejo v lepi slovensčini zlate gradove, a kmalu pokažejo večinoma po uplivu šentlenarskih «heilovcev» črne rogove!

V popotni torbi imam še sicer marsikaj, pa za zdaj naj zadostuje! Kmalu se zopet oglasim! Pristavim le še besede pesnikove: «Kdor zaničuje se sam, podlaga je tujčevi peti.» Zapomnite si jih in prevdarite jih! Ne vdajmo se! Tudi mi imamo pravico, da živimo!

Iz Šentilja. (Vprašanja do Pistorja.) Zanimiv bi bil vsekakor odgovor na tale vprašanja: 1) Zakaj se vendar Pistor jezi, če se tu in tam «Slov. Gospodar» tudi na njega dobrohotno ozre, da ga opozarja na njegove dolžnosti nasproti Slovincem? Naj le primerja pisavo «Slov. Gosp.» s svojimi članki v «Tagespošti,» in na mah mu mora izginiti vsa jeza. V «Tagespošti» sam ropot, v «Slov. Gosp.» pa pohlevne, olikanega človeka, dostojne besede. Slovenci in Nemci, sodite, kaj je vredno jeze!?

2) Pistorju bi bili gotovo vsi Slovenci hvaležni, če bi vendar povedal, kako misli s šulferajnsko šolo in s Südmarko osrečiti šentiljske Slovence. Šulferajnska šola je po našem prepričanju za slovenske otroke mučilnica, katera pomnožuje število onih, o katerih pravijo pametni ljudje, da jim je jedno kolesce v glavi strto. Südmarka pa je rabelj slovenskih posestev.

3) Čemu povdarja Pistor, da bode o slavnosti, katero namerava 18. avgusta prirediti, zvedel tudi svitli cesar? Odgovor na

to bi bil jako potreben. Slovenci smo že obhajali cesarsko slavnost 10. julija. Veličastna je bila. Takošne cesarske slavnosti gotovo letos več ne bo v Šentilju. Ako je Pistorju drago, naj le poroča o svoji slavnosti svitlemu cesarju. Slovenci pa bomo rekli: «Glej ga, glej, kako hvali svojo robo, kakor bi bil žid, ki ve, zakaj jo hvali!»

Šentiljski Slovenci, zapomnite si, kaj Vam pravimo: «Le dobri Avstrijci morejo obhajati prave cesarske slavnosti. Slavnosti, prirejene od prusakov v proslavo svitlega vladarja, ne služijo slavljenju, temuč sebičnosti, hinavščini, da se prikrije pravo mišljenje. Zato si varujte šentiljski Slovenci čast svojega imena pred svetom in odbijajte vsako zvezo s prusaki!

Iz Jarenine. (Ciril-Methodova slavnost.) (Konec.) Pa s tem še ni bil vsopred končan. Štirje domači mladeniči nastopijo kot deklamovalci večje pesni: »Sv. brata Ciril in Metod v Jarenini«. Vsi štirje deklamovalci so izborno rešili svojo nalogo, da odobravanje skoraj ni hotelo prenehati. Pa tudi naša vrla kmečka dekleta so se pri tej slavnosti odlikovala. Anica Gomilšekova je deklamovala »Smrt sv. Metoda« in je tudi kot govornica nastopila. Predmet nje govora je bil: Bodimo navdušene Slovence po srcu božjem in po duhu Ciril-Methodovem! Seveda so posebno dekleta z zanimanjem poslušala lepe besede svoje tovarišice, pevci pa so navdušeno zapeli »Slovensko dekle«. Sekolova Micika je prednašala lepo Prelesnikovo pesen »Slanica«, Donkova Micika pa rodoljubno pesen sestre B. Suhač »Zatorej!« Tudi dekleta so kaj lepo deklamovala, pevci pa so vmes popevali; enkrat je nastopil tudi mešani kvartet šentjakobskih gg. učiteljev; po vsaki imenitnejši točki pa so se oglasili topiči na bližnjem vrhu.

Ko se je izrekla ljudstvu zahvala na tako mnogoštevilni udeležbi, smo šli v gostilno gospoda M. Cvilaka, kjer se je razvila prav živahna veselica. Lepo petje, različne deklamacije, navdušujoče napitnice domačih in tujih govornikov, pa tudi dobra postrežba gostilničarjeva, vse to je povzročilo, da smo bili vsi prav navdušeni in veseli. Vzlasti se še je povdarjala vzajemna ljubezen jareninskih, šentiljskih in šentjakobskih Slovencev.

Vsa čast in zahvala tako vrlo delujočemu kmečkemu bralnemu društvu v Jarenini, ki je to prelepo slavnost priredilo, vsa čast pa tudi našim pevkinjam in pevcem, posebno še priprostim mladeničem in dekletom, ki so pri tej slavnosti tako lepo sodelovali!

Sklenem pa sedaj, mislim, najprimerneje, ako sem postavim besede, s katerimi je končal slavnostni govornik svoj govor v proslavo sv. Cirila in Metoda:

Vajin vzgled naj k delu vedno nas bodri,
In ljubezen Vajina naj v nas gori;
Vajin duh, oj ti med nami vedno bodi,
Ti nas vodi k sreči, k slavi in k slobodi!

S Ponikve. (Zborovanje.) Na Ponikvi se nam je veselica našega »Kmet. bralnega društva« v nedeljo 24. t. m. obnesla prav sijajno in veličastno. V prvem delu je govoril č. g. Žičkar, državni poslanec, o političnih razmerah in o delovanju svojem in svojih tovarišev poslancev. Ljudstvo je z navdušenostjo odobraval postopanje priljubljenega poslanca svojega ter mu izreklo najpopolnejše zaupanje. Potem je občinstvo stavilo osem resolucij: glede prevelikega števila ubožčev v občini, in sicer tudi tujcev, zastran zajcev škodljivcev, zastran okrajšanja vojaščine, prosilo je nadalje za slovensko vseučilišče v Ljubljani kakor tudi za slovensko višje sodišče in drugo.

V drugem delu slavili smo 50letnico sv. Očeta in pa našega svitlega cesarja. Ko je govornik končal, zaorili so brezkončni Živio-klici proti nebu iz slovenskih prs ter nam živo kazali, da v slovenskih srcih sedaj, kakor vselej, živo gori in plamti udanost in ljubezen do sv. Očeta in našega vladarja.

Vzmes pa nas je domače naše pevsko

društvo prav dobro zabavalo z mičnimi pesmami. —

Pohvaliti moram pri tej priliki naše slovenske kmete in sploh tukajšne prebivalce, ker so prišli v skoraj polnem številu, kar nas tembolj veseli, ker so se nekaj časa sem začeli odtegovati zborovanjem.

Tako je prav, kadar nas kliče mati katoliška cerkev, ali cesar, ali naša mila Slovenija, takrat ne sme biti razločka med bogatcem in revežem, ker smo vsi otroci ene matere. —

Veselica se je vršila popolnoma mirno, le nek profesorček iz Ljubljane ni mogel ukrotiti svojega velenemškega navdušenja. Ko se je do dobrega navlekel našega slovenskega vina, tako da ga je že imel precej pod nemškim slamnikom, začel se je med govorom gosp. drž. poslanca na glas grohotati in žaljive opazke delati, kakor: Narobe je, laž, švindeln in več drugega. Pa smo mu kmalu pokazali in sicer z lepega, da na Ponikvi ni prostora za krošnjarje z nemško kulturo. Odšvedral je godrnjaje domov, mi smo še pa bili dolgo zbrani ter se navduševali z govori, s pesmami in živahnim občevanjem.

Domačin.

Razne stvari.

Domače.

(Mil. knez in škof) bodo delili prihodnje dni sv. birmo v videm. dekaniji in sicer 30. julija v Zabukovju, 31. v Sevnici, 1. avg. v Reichenburgu, 2. v Koprivnici, 3. v Vidmu, 4. v Brezicah, 5. na Dobovi, 6. v Kapelah, 7. na Bizeljskem, 8. v Pišecah, 9. na Artiču, 10. v Sromljah in 11. v Zdolah.

(Duhovne vaje) za duhovnike naše vladikovine se bodo vršile letos v Mariboru od 22.-26. avg. Vodil jih bo dominikanec o. Norbert Geggerle, superijor v Šopronu na Ogrskem. Duhovniki, ki se jih mislijo udeležiti, naj se javijo do 14. avg. pri pristojnih dekanijskih uradih.

(Slovenska zmagaja.) V Poljčanah so pri volitvi občinskega odbora zmagali Slovenci in sicer v III. in II. razredu; v I. razredu pa se volitve niso udeležili. Propadli nemčurji se hudo jezijo, da se upajo slov. kmetje posluževati svojih pravic, cesar do zdaj niso bili vajeni. Poljčane dobijo sedaj slovenskega župana. Zavednim volilcem čast!

(Delavska organizacija.) V Poljčanah se snuje namesto nameravanega »bralnega društva« I. podružnica kat. delavskega podpornega društva v Celju. Podružnica bo pričela delovanje kmalu po Veliki gospojnici. Zanimanje za društvo je že zdaj veliko. Vabijo se kmetje, rokodelci, obrtniki, delavci obojega spola tudi iz okolice že zdaj, da v velikem številu pristopijo k temu važnemu, prepotrebemu društvu.

(Vsem brez mernim prijateljem žganja.) Na cesti od Sv. Urbana pri Ptujju proti Vintarovcem so mrtvega našli dne 20. julija v jutro invalida Matija Čeha. Žganje ga je umorilo.

(Poštno ravnateljstvo v Trstu) je ukrenilo, da se hoče v bodoče ozirati tudi na potrebe slovenskega prebivalstva ua Kranjskem in Primorskem. Od poštnih uradnikov, ki v uradu neposredno občujejo z ljudstvom, se bo zahtevalo i znanje slovenskega jezika. Kako dolgo pa bo naše poštno ravnateljstvo v Gradcu še preziralo narodne pravice Slovencev? Svoje prijatelje prosimo, da nam naznanijo poštno uradnike po Slovenskem, ki niso zmožni našega jezika. Le na ta način bo nam omogočeno, odločilno postopati pri poštnem ravnateljstvu v Gradcu.

(Čuden rodoljub) je voditelj narodno-liberalne stranke na Kranjskem, dr. Ivan Tavčar. Shoda slovenskih juristov, ki so zahtevali slovensko nadsodišče v Ljubljani, se ni hotel udeležiti, ampak je med shodom ostentativno igral domino v kavarni »Narodnega doma«. Sedaj po shodu pa še zmanj-

šuje v svojem liberalnem glasilu v javnosti ugled tega shoda ter odrekuje onim poštenim pravnikom lojalne namene, ki so si največ prizadevali, da se je uprizoril ta velevažni shod. Nam se zdi le čudno, da more tak mož, kakor je postal dr. Tavčar v zadnjem času, na Slovenskem še sploh kako ulogo igrati. Pri nobenem drugem narodu bi ne bilo to mogoče. A pri nas, dr. Tavčar še se vedno uvrščuje med naše najboljše rodoljube. Da bi se nikdar ne slišala več slovenska beseda tega čudnega rodoljuba na javnih prostorih in pri zborovanjih, zato naj skrbijo vrli rodoljubi na Kranjskem. Da se na Štajarskem ne bode slišala, skrbeli bomo ob vsaki priložnosti, ki bi se mogla ponuditi.

(Poštni pečat pri sv. Juriju ob Taboru) Celjska »Domovina« z dne 15. julija je prinesla vest, da ima naš poštni urad samo nemški poštni pečat: St. Georgen am Tabor. A »Domovina« se je v tem motila, za-tó se ji je poslal popravek. Ker ga pa še do zdaj ni priobčila, se naznanja tem potom: Sv. Jurij ob Taboru ima nemško-slovenski poštni pečat: St. Georgen am Tabor — Sv. Jurij ob Taboru. Ima tudi vse nemško-slovenske tiskovine, slovenski napis nad poštami vrati itd. Za glavni napis na pošt-nem poslopju se pa tudi skrbi. Poštni pečat smo dobili lani posredovanjem drž. poslanca gosp. viteza Berkša.

(Zlato poroko) sta obhajala 26. junija pri svojem sinu č. g. Martinu Žekarju, župniku v Studencih Martin in Marija Žekar, zdrava in čvrsta sredi hvaležnih otrok. Poročal ju je sin, č. g. župnik, pridigal pa jim je sorodnik č. g. kaplan Jožef Žekar. Bog daj jubilentoma doživeti še mnogo let v sreči in zadovoljnosti!

(Na Rečici) v gornji savinjski dolini prebira neki tržan ljudem, ki imajo opraviti pri njem, pri raznih prilikah neko socijalno-demokratsko knjižuro (»O štolnini«) in jim razlaga zapeljive in pogubne nauke. Ta Rokov apostol nam je znan, in lahko postrežemo cenjenim bralcem z njegovim imenom, ako se ne bode spametoval. Rečičani, varujte se krivih prerokov!

(»Pri Rezecu«), v znani splavarski (flosarski) gostilni pod Celjem, kjer postajajo splavarji s svojim blagom, oznanuje nekdo splavarjem edinozveličavne (?) rudečkarske nauke, in to s tem večjim navdušenjem, čim več ima pred sabo radovednih poslušalcev. Toda to mu še ni zadosti; ta rudeči nebodigatreba deli med splavarje tudi cele kopice socijalnodemokratskih listov: »Delavca« itd., koje nosijo splavarji domov za »odpustke«. Upamo, da pošteni splavarji ne mislijo v resnici tako »rudeče«, in da jih še niso okuzili nauki tega zapeljivca; upamo tudi, da pozabijo in pustijo takšne bedarije v Celju in jih ne zanašajo med nepokvarjeno gornje-savinjsko ljudstvo. Pošteni slovenski splavarji, pokažite svojemu zapeljivcu v rudečem kožuhu za vselej hrbet, ako se takoj ne poboljša.

(Zavedno učiteljstvo.) Učiteljstvo šmarskega in konjiškega okraja je imelo pretekli četrtek skupno jubilejno konferencijo v Ločah. Vkljub grdemu vremenu je prišlo okoli 50 udeležencev. Pri konferenciji se je pela tudi cesarska pesem. Nekoliko posilnemških učiteljev je začelo peti v nemškem jeziku, češ slovenski učitelji potem ne bodo imeli korajže dovolj, pred okrajnim glavarjem in šolskim nadzornikom peti v slovenskem jeziku. To bi bila huda demonstracija! Toda posilnemški učitelji so se vkanili. Z isto pravico kakor oni nemški, začeli so slovenski učitelji peti cesarsko pesem v slovenskem jeziku. In ni se videlo, da bi bila glavar ali nadzornik zaradi tega ozlovoljena. Nasprotno lahko se reče, da jima je zavedno postopanje slovenskih učiteljev imponiralo. Takšnemu učiteljstvu vso čast. Toda loški Velikonemci neki sedaj ne morejo spat, odkar se je pela v njihovem šolskem poslopju slovenska cesarska pesem. Obžalujemo ubožčke.

(Spodnještajarski slovenski advokati) so prosili za posebno advokatsko

kamoro, ker se je splošna štajarska kamora advokatov zadnjokrat tako izzivalno obnašala, ko je bil Gleispach imenovan predsednikom nadsodišča v Gradcu. Seveda se Nemci zopet jezijo radi tega. Toda zakaj pa se ne vedejo v vseh skupnih zadevah, kakor je treba, da mi ne bomo žaljeni? Povsodi nas odbijajo, a kadar jo hočemo pobrisati, potem jim je vendar-le žal za nas.

(Učiteljske spremembe.) Umril je gosp. J. Zmrzlikar, nadučitelj pri Ksaveriju nad Gornjimgradom.

(Slovenskim županom!) Važno je za razvoj našega naroda, da se vprašanje gledé slovenskega vseučilišča in nadsodišča v Ljubljani reši za nas Slovence ugodno. Da pa se bo to zgodilo, mora celi narod zahtevati ta važna zavoda. Posebno slovenski župani s svojimi odbori ne smejo zamuditi lepe prilike, ampak morajo v imenu občin, katere zastopajo, odločno povzdigniti glas za slovensko vseučilišče in nadsodišče. Ker nam danes primanjkuje prostora in časa, prinesli bomo prihodnjic obrazec, kako se naredi ta zahteva. Slovenski župani, zavedajte se svoje odlične službe, ki vam jo je izročila prosta volja naroda.

(Shod na Ponikvi), pri katerem je govoril posl. g. Žičkar, se je izborno obnesel. Ljubljanski profesorček, ki je bil navzoč, je le pomagal poslancu do sijajnega vspeha. Natančneje poročilo se nahaja med dopisi.

Slavnemu uredništvu Slovenskega Gospodarja v Mariboru. Na strani 6 številke 29 Vašega lista z dne 21. julija t. l. trdi se v sestavku z nadpisom »Nemška laž«: »Pri okrožnem sodišču v Mariboru je nosil namestnik državnega pravdnika, kojega ime nam je dobro znano, pri javnih obravnavač črno-rudeče-žolti trak«. Temeljem § 19 tiskovnega zakona zahteva podpisano državno pravdnništvo, da se sprejme sledeči uradni popravek: Ni res, da bi bil nosil kedar koli pri okrožnem sodišču v Mariboru namestnik državnega pravdnika pri javnih obravnavač črno-rudeče-žolti trak. C. kr. državno pravdnništvo v Mariboru, dne 22. julija 1898. Voditelj urada: Dr. Bratusch.

(V Slovengradcu) je 26. julija 1898 g. Ivan Stergar, c. kr. davkar, spreviden s sv. zakramenti. Bil je veren kristjan in vselej zvest Slovenec. Bog mu daj večni mir!

(Imenovanja.) G. Ivan Pirnat, sodnij. adjunkt v Slov. Bistrici je imenovan okrajnim sodnikom na Vranskem. — Gosp. Gvidon Visconti, sodnijijski adjunkt na Ptuj, pride kot okrajni sodnik v Marenberg.

(Iz Slatine) se nam poroča: Umril je tukaj g. Albert Kurz, sicer Nemeč, a vedno pravičen v presojevanju slovenskih zahtev. Blag mu spomin! — Ljubljanski veletržec Andrej Druškovič si je sezidal tukaj vilo, ki bo nosila slovenski napis: Vila Zlatorog. — Zgradba železnice iz Grobeljnega skozi Slatino prek na Hrvaško do Lupinjaka je dovoljena.

(Nova knjiga.) V kratkem izide v naši tiskarni knjiga: »Zgodovina Poličanske župnije z nekaterimi pogledi v njeno okolico. Spisal dr. Jožef Pajek.« Kadar bode knjiga v rokah naročnikov, spregovorimo o njej kaj obširneje.

(Nova zastava.) Šentiljski dopisnik »Marburgerce« je pri slovenski cesarski slavnosti v Šentilju videl novo zastavo, ki jo imenuje vseslovansko ali panslavistično. In kaj mislite, kakšna zastava je to bila? Nedolžna slovenska zastava je bila, rudeče-modrobele barve. Dopisnik pa je videl vseslovansko zastavo! Saj pravimo, da nemška pamet hira.

(Na mariborske delavce in služabnike) stavi slovenski narod veliko zaupanje. Le s pomočjo slovenskih delavcev in služabnikov se bo mogel priboriti mariborskemu mestu in njegovi najbližji okolici slovenski značaj. Zato pa Vam kličemo: Slovenski delavci, slovenski služabniki, ne pozabite, da Vas je rodila slovenska mati. Bodite ponosni, da ste sinovi slovenskega naroda, kateri je mnogo bolj nadarjen in

mного bolj blag nego nemški narod. Govorite medseboj le mili slovenski jezik, hreščečo nemščino pa pustite pri miru. Ako že morate svojim delodajalcem prodajati svoje telesne sile in moči, ne prodajajte jim vsaj svojega jezika in narodnega prepričanja. Bodite ponosni slovenski delavci in služabniki!

(Za cerkvene pevce.) V Miličevi tiskarni v Ljubljani je izšla knjiga: »Petnajst različnih cerkvenih pesmi za mešan zbor. Uglasbil Ivan Zupan, izdelovatelj orgelj in organist v Kamni gorici. Cena 55 kr.« Knjigo priporočamo organistom, ki nastopajo v cerkvi z mešanim zborom.

(Ogenj.) Dne 24. julija po noči je pogorel Ernest Sušnik p. d. Ostenšk, veleposestnik v okolici Sv. Marka, fare Trbovljske. Zgorel mu je kozolec s senom in hlev z 11. glavami. Škoda znaša okoli 6000 fl. Pravijo, da mu je hlapec nalašč zažgal. Okoli polnoči je bilo vse v plamenu. Pri vsej nesreči pa je bila tudi sreča. Blizu pogorišča je sosed Jožef Strovš z večimi poslopji, blizu je tudi podružnična cerkev sv. Marka. Navadno je na tem kraju preprih, kajti vsa ta poslopja stojé na precej velikem hribu, in vendar so ostala nepoškodovana. Plamen se je le kvišku valil. Požarna bramba Trbovljska je bila kmalu na pogorišču.

(Duhovniki v nesreči.) Grozna nesreča se je zgodila dne 4. julija na morju blizu otoka Sable Island pri Severni Ameriki. Vsled neprozorne megle trčil je nek francoski parnik ob nek angleški jadrnik. Francoski parnik je razpoknil ter se potopil. Na parniku je bilo blizu 1000 oseb in od teh jih je utonilo okoli 600. Vsak bi se rad rešil na privezanih čolnih, toda ti niso mogli vseh potnikov vsprejeti, ker jih je bilo premalo. Potniki so se raditega s silo in surovostjo borili za prostore. Posebno grdo so se vedli francoski pomorščaki in Italijani. Stare ljudi, žene in otroke so metali neusmiljeno iz čolnov. Celo drugače so ravnali navzoči duhovniki. Ko so se ljudje borili za prostore na čolnih, drugi pa že potapljali, stali so duhovniki na ladiji ter neprestano delili potoplja-jočim sveto odvezo. Še le, ko se je ladija potopila, nehali je moralo njihovo dušeskrbno delo. Vsi listi, tudi liberalni, občudujejo te duhovnike, ki niso skrbeli za svojo rešitev, ampak le za duše nesrečnih popotnikov.

(Pri Sv. Jerneju pri Konjicah) so se zadnje nedeljo med službo božj pretepali fantje. Posebno korajžo je kazal mlad dečko, kateremu še se niti mah ne spušča pod nosom. Toda skupil jo je, da si bode zapomnil zadnje nedeljo. Govori se, da so ga celo stariši nagovarjali k pretepanju! Da bi stariši tega ne trebali nikdar obžalovati.

(Marijino-celjskim romarjem) podelil je č. g. dr. Anton Medved, prof. v Mariboru, jako lepo darilo. Kakor že inserat današnjega lista poroča, izdal je prav lično knjižico o Marijinem Celju, zgodovinske in potopisne črtice o preslavnem romarskem potu. Zraven je dodal pet svojih pridig, ktere je imel zaporedoma od l. 1893.—1897. v Marijinem Celju. Pridige so lepo po vsebini razvrščene in se imenujejo: 1) Ljubimo Marijo! 2) Marija naša pomočnica, 3) Marija naš vzgled, 4) Kako moramo Marijo ljubiti? 5) Kaj pomeni Marijino ime? Cena knjižici je zelo nizka, da bi si jo romarji tem laglje oskrbeli.

(Duhovniške spremembe.) Č. g. o. Emeran Šlander, administrator admontskih posestev v Gornji Radgoni, je imenovan kn. šk. lavant. duh. svetovalec. Vzlednemu duhovniku in zaslužnemu rodoljubu naše iskrene častitke! — Č. g. Jakob Kitak pride za provizorja v Št. Martin za Dreto, Robert Vaclavik za provizorja k Sveti Jederti nad Laškim, Ivan Rožman postane provizor v Loki. — Č. g. Miroslav Kukovič, kapelan v Konjicah pride za kapelana k Novicerkvi. — Razpisani sta župniji Št. Jederta nad Laškem in Št. Martin za Dreto do 30. avg. t. l.

(Premembe v frančiškanski provinci Sv. Križa.) V Ljubljani gvardjan

P. Placid Fabiani, vikarij in župnijski upravitelj P. Hugolin Sattner, kapelanom je imenovan P. Engelbert Pollak. Iz Klanjca pride na Trsat P. Gaudencij Gorše, iz Pazina v Nazaret P. Fulgencij Trafela. V Gorici gvardijan P. Bazilij Dolinar, vikarij P. Kalist Medič, iz Klanjca pride P. Edvard Ravstehar. V Novem Mestu gvardijan P. Otokar Aleš, vikarij P. Inocencij Koprivec, učitelj P. Avguštin Campa. V Samoboru vikarij P. Deodat Šuštaršič, na novo nastavljen P. Salvator Zobec. V Klanjcu gvardijan P. Leon Žugelj, iz Karlovca pride kot vikarij P. Lambert Golovsky, iz Brežic P. Adalbert Flere, na novo nameščen P. Kapistran Ferlin. V Nazaretu vikarij P. Adolf Čadež, na novo nameščen P. Bernardin Mlakar, P. Kasijan Zemljak pride za vikarija v Brežice. Iz Samobora v Karlovec za vik. P. Kazimir Vajdič, iz Samobora P. Kalasancij Margreiter za vikarija v Jasko. V novem samostanu na Brezji superijor P. Jožef Bizavičar in P. Konrad Mesar.

(Osebna vest.) Gosp. Fran Tiplič, rojen v Veržeju pri Lutomeru, je bil dne 20. julija na vseučilišču v Gradcu promoviran za doktorja zdravilstva.

Društvene.

(Bralno društvo «Mir») pri Velikinedelji priredi s sodelovanjem dijaškega pevskega in tamburaškega zbora v nedeljo, 31. julija t. l. veselico v proslavo 50letnice vladanja Njegovega Velič. Franca Jožefa I. Igrala se bode tudi burka v jednem dejanju «Krojač Fips ali Nevarni sosed.» Začetek točno ob 6 uri zvečer. Vstopnina: Sedeži 25 kr., stojišča 15 kr.; dijaki so vstopnine prosti. — Ker je čisti dobiček namenjen dijaški kuhinji v Mariboru, po polovici pa bralnemu društvu «Mir», se preplačila hvaležno vzprejemajo. — K mnogobrojni udeležbi vabi najuljudnejši odbor. — Veselica se vrši pri vsakem vremenu.

(Katol. delavsko društvo v Trbovljah.) Dne 31. julija t. l., popoldan ob 3. ima katoliško delasko društvo svoje mesečno zborovanje v gostilni gosp. Antona Volavškega. — Vsi udje se uljudno vabijo.

(Zaveza sl. učiteljskih društev) ima dne 1. in 2. velikega srpana tega leta v Ljubljani svojo X. skupščino. Zajedno bo vesoljno slov. učit. obhajalo ob tej priliki petdesetletnico cesarjevega vladanja in desetletnico svoje «Zaveze.»

(Šoštanjski tamburaški in pevski zbor) priredita dne 31. malega srpana izlet v nadvojvoda Ivana jamo v Hudoluknjo in bosta tam pri tamošnji veselici koncertrirala z mnogobrojnim programom. K obilni udeležbi vabi odbor.

(V Žalcu) se bode vršila dne 6. in 7. avgusta t. l. velika slavnost, namreč jubilejno ogledovanje in premovanje konj dne 6. in velika konjska dirka dne 7. avgusta, oboje v proslavo 50letnega vladanja presvitlega cesarja. — Tako pri premovanju konj, kakor

pri konjski dirki, razdelilo se bode nad 4000 kron in veliko srebrnih svetinj in častnih priznanj med vrle naše slovenske konjerejce. Vsled tega je želeli, da se udeležijo premovanja konj in konjske dirke vsi konjerejci iz celjskega, breskega in slovengraškega okraja, da pokažejo svetu svoje konje, dobijo za svoj trud plačilo, in se udeležijo konjske dirke. Konji se naj pripeljejo lepo osnaženi in v grivah z vpletenimi trakovi, konjerejci pa naj pridejo v praznični obleki. Posebni celi vsposed se bode naznanil posebej po časopisih in z lepaki, sedaj se le toliko omeni, da bode obadva dneva igrala v Žalcu vojaška godba in da bode dne 6. in 7. zvečer pri krasni razsvetljavi vojaški koncert. Oni konjerejci, kateri so daleč in hočejo svoje konje že prejšnji večer v Žalec prignati, naj to takoj naznanijo županstvu trga Zalec, da se pripravijo prostori.

(Vabilo) k XIII. redni veliki skupščini družbe sv. Cirila in Metoda v Ribnici četrtek, dne 11. avgusta. Vspored: I. Sv. maša ob polu 10. uri v dekanijiški cerkvi. II. Zborovanje ob polu 11. uri v hôtelu g. Ant. Arko. 1. Prvomestnikov nagovor. 2. Tajnikovo poročilo. 3. Blagajnikovo poročilo. 4. Nadzorništva poročilo. 5. Volitev jedne tretjine družbinega vodstva. Po pravilih izstopijo letos naslednji udje družbinega vodstva: 1. dr. Dragotin vitez Bleiweis-Trsteniški, 2. dr. Iv. Dečko, 3. Gregor Einspieler, 4. Ant. Žlogar. 6. Volitev nadzorništva (5 članov). 7. Volitev razsodništva (5 članov). — Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda.

(Zveza slovenskih posojilnic v Celju) je »Centralni posojilnici slovenski v Krškem« na njeno vabilo na prvi splošni zbor slovenskih posojilničarjev« sledeče odgovorila: Ne strinjamo se z namero sklicati »prvi splošni zbor slovenskih posojilničarjev« na 1. avgusta t. l. v Ljubljano, ker bi tak shod ne imel nobenega razumnega povoda, kajti cesarjev jubilej (prva točka dnevnega reda) naj praznuje vsaka posojilnica na svojem sedežu po tamošnjih in posebno po svojih razmerah, po želji Nj. Veličanstva z darilom v dobrodelne namene, najbolje v podporo slovenskim visokošolcem, ker prenujno potrebujemo naraščaja v učenih strokah. Potnina odposlanca v Ljubljano bo že znaten dar. Načela slovenskega posojilništva (druga točka dnevnega reda) so zdavnaj dognana in izkušena. »Organizacija slovenskega posojilništva« (tretja točka dnevnega reda) je tudi dovršena tako, kakor jo delajo razmere v Slovincih mogoče, namreč po obeh »Zvezah slovenskih posojilnic«. »Strokovno izobrazbo dobivajo člani načelstva slovenskih posojilnic« (četrti točka dnevnega reda) s poslovanjem samim in se vršijo strokovnjaške razprave najlepše pri skupnih shodih posojilniških zastopnikov, katere sklicuje »Zveza«.

(K delavskemu podpor. društvu v Celju.) [Konec.] Ivan Karba v c. kr. dvoru na Dunaju gld. 1'80, A. Šibal, župnik gld. 1'20, J. Rebov, župan gld. 1'20, Ig. Cajhen, gostilničar

gld. 1'20, Ivan Pišek, gostilničar gld. 1'20 vsi na Teharjih. M. Eferl, kap. v Št. Rupertu nad Laškim gld. 1'20, A. Kokel, kap. v Št. Jurju ob Taboru gld. 1'20, in Val. Južna, posestnik na Taboru gld. 1'20. — Vsem blagim podpirateljem in dobrotnikom društva izrekamo tem potom našo najtoplejšo zahvalo ter jih prosimo, da nam še nadalje naklonjeni ostanejo. Podpore naj se pošiljajo društvenemu blagajniku g. J. Omladiču v Gaberju, p. Celje.

Iz drugih krajev.

(Španjska kraljeva rodovina.) Ker je sedanji kralj španjski Alfonz mladoleten, vlada namesto njega njegova mati Marija Kristina, ki je avstrijska nadvojvodinja iz habsburške rodovine. Sedaj ko je Španija zapletena v vojsko, ima mati kraljica veliko skrbi. Vsak dan je od 6 zjutraj do 10 zvečer pri delu. Posvetuje se z ministri, vsprejema odlične politike, pregleduje vladne naredbe, skratka vedno je preobležena z važnimi državnimi opravili. Ko se je izvedela žalostna novica, da je Cerverovo brodovje uničeno, si je vedla jedina kraljica najbolje ohraniti duševno ravnotežje ter je še može tolažila in vspehujala k pogumu. Majhen kralj še niti ne zna preceniti, kako važna zgodovina se sedaj razvija za španjsko kraljestvo. On se pridno uči, v prostih urah pa se veselo igra z drugimi otroci.

(Delavsko vprašanje) vznemirja tudi velikansko državo ruskega carja. Poroča se, da je sedaj na Ruskem nad 22 tisoč delavcev ustavilo delo. Socijalisti so tudi med ruske delavce že vrgli svoje mreže ter si z besedo in tiskom trudijo pridobiti vedno več somišljenikov.

(Prešernu spomenik v Ljubljani!) se imenuje lepa pesem, katero je zložil znani naš pesnik, Josip Stritar. Proizvod se bo prodajal po 10 kr. v korist Prešernovemu spomeniku. Dobiti jo bode pri predsedniku za nabiranje doneskov za Prešernov spomenik, g. županu Ivanu Hribarju. Rodoljubi izven Ljubljane naroče naj po več proizvodov skupno in želeli bi bilo, da se v posameznih krajih na čelo temu prizadevanju postavi požrtvovalen rodoljub, ki bi za stvar unemal svoje sokrajane in za večje število skupno odposiljal denar. Slovenci! Pokažimo svetu, da se zavedamo, kaj nam je Prešern, on, ki je vreden, da se ga imenuje poleg največjih pesnikov svetovne literature, in vsak daruj svoj obulus za spomenik, ki naj se kolikor mogoče krasno in ponosno dvigne iz tal v središču Slovenije, v beli Ljubljani!

Svila za neveste, meter 65 kr.

do 14 gld. 65 kr. — v najnovosejših tkaninah, barvah in vzorcih. Zasebnikom poštnine in carine prosto na dom. Vzorcji obratno.

G. Hennebergove tovarne za svilo (c. in kr. dvorni zalagatelj) v Zürichu.

Loterijne številke.

Gradec 23. julija 1898: 33, 58, 88, 72, 9
Dunaj » » » 21, 70, 6, 7, 55

25 gld. se je izgubilo.

Na poti od hiše gospe Stefič v cirkiški dolini do Maribora je izgubil nekdo 25 gld. zavutih v kos papirja, na katerem je stalo zapisano Polak. Kdor bo denar našel, naj se oglasi z njim pri S. Novaku, trgovcu v Mariboru.

Razpis.

Pri občini »trg Šoštanj« se odda s 15. avgustom t. l. služba občinskega redarja, združena s službo ponočnega čuvaja z letno plačo po 200 gld. s prostim stanovanjem in uradno obleko.

V prvi vrsti se bo ozir jenalo na doslužene orožnike in vojake, kateri imajo še tudi kakšno rokodelstvo.

Prošnje se morajo vložiti s potrebnimi prilogami do 30. t. m. podpisanemu obč. uradu.

Tržki občinski urad Šoštanj,
dne 11. julija 1898.

Župan:
Ivan Vošnjak.

12 mašnih pesmi

za mešan zbor, zložil Ign. Hladnik. Op. 35. Cena partituri 50 kr. Glasovi à 15 kr. »Ecce sacerdos«, za veliki mešani zbor s spremljevanjem orgelj ali orkestra. Partitura 30 kr., glas za orkester 80 kr. Dobi se pri skladatelju v Novemestu, Dolenjsko. 1-2

Na prodaj

je posestvo, katero obsega hišo, gospodarsko poslopje na novo z opeko krito, in blizo 15 oralov njiv, travnikov in loga. Cena je 3800 gld. Na posestvu je hranilnice 1300 gld. Leži blizo mesta ter se proda pod lahkimi pogoji. Več pove g. Antou Lacijan, posestnik v občini Cigojnci, pošta Slov. Bistrica.

Uradne in trgovske

KUVERTE

s firmo priporoča
tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

Priden in pošten pristavnik,

ki razume tudi živinorejo ter ima najmanj 3 osebe za delo, se s 1. novembrom t. l. sprejme. Popraša se naj pri W. Blanke v Ptujju. 1-2

Za vinogradnike zelo koristna je knjizica: 16—17

Peronospora

ali strupena rosa,

ki v lahko umljivem jeziku na drobno razpravlja o navedeni trtni bolezni ter o načinu, kako se je iste mogoče iznebiti. Delce se dobi pri pisatelju Anton Kosi-ju, učitelju in posestniku v Središču na Štajarskem, za majhni znesek 12 kr. (s poštnino vred.)

Vinogradniki, omislite to knjizico svojim viničarjem; korist bo le Vaša!

Oskrbništvo grajščine

Herbersdorf

prodaja od železniške postaje Wildon na Štajarskem proti povzetju

jabolčnik

zlatorumen z izvrstnim okusom, po 6, 8, 10 in 12 kr. liter. 1

Na prodaj ali v najem

imam hišo v mestu, pri vojašnici ob državni cesti. Pripravna ni samo za krčmo ali pekarijo, ampak tudi za prodajalnico, branjarjo in obrt vsake vrste.

Več osebno, ustno ali pismeno pri Lovro Stepišnik, posestnik in mlinar v Slov. Bistrici. 3-3

Zganjarija

R. Wieser-ja v Hočah pri Mariboru. Največa zganjarska zaloga na Štajarskem po čuda nizkih cenah. Zdravilski konjak za boleestnike in okrevalce kemično razložen in spoznan za čisto vinsko prekapnino. 122

Na prodaj

sta radi starosti posestnikove, oddaljenosti in naravnosti posestva sledeča 2 vinograde vsak posebej:

I. vinograd v Gruševi hiš. št. 76 v župniji Sv. Marjete na Pesnici, sodnije Mariborske, ki jako rad in poprek zdatno rodi, in se dobro obrestuje. Ima zidano pivnico, tiskalnico in viničarijo, ter nejamčeno meri 2 orala 811 □sež., to je majhen vrtič in sadovnjak, in blizo 2 orala trsja v dobrem stanu in brez trtne uši. Cena mu je brez letošnjega sadja in bratve najmanj 2300 gld. Letošnje sadje, bratva in polovnjaki se za primerno, posebej pogojeno ceno tudi prodajo.

II. vinograd na Gajšaku v Trnovcih hšt. II v župniji Sv. Tomaža, sodnije Ormoške, ves rigoljen z laškim rivčekom v vrstah zasajen, ki poprek rad rodi, in izvrstno vino donaša. Ima prostorno viničarijo in nejamčeno meri 4 orala 343 □sež., to je okoli 2 orala trsja v izvrstnem stanu, drugo pa so večinoma njive, sadovnjak in pašnik. Cena mu je brez letošnjega sadja in bratve najmanj 900 gold. Letošnje sadje in bratva se za primerno posebej pogojeno ceno tudi prodajo.

Kdor hoče I. ali II. vinograd za zgoraj navedeno ceno, pod katero se ne proda, kupiti, naj si ga ogleda, in potem pisмено ali ustmeno način plačila itd. podpisnemu lastniku naznani in se ž njim pogodi. 1-3

Dr. Ivan Petovar,
posestnik v Ormožu hšt. 31. Friedau.

Urša Kopriva

iz Središča naj se oglasi pri upravnistvu tega lista. 3 3

Viničarja

želi vsprejeti, pridnega zanesljivega, v goričnem delu zastopnega, s tremi osebami za delo, pod dobrimi pogoji. Kdo, pove **Jožef Tušak**, trgovec pri Sv. Antonu v Slov. gor.

Edini narodni sladčičar!

Podpisani usoja si naznaniti slavnemu občinstvu ter velečastiti duhovščini, da je otvoril v **četrtak, 19. majnika t. l.**, v „Narodnem domu“ v Celji svojo

sladčičarno,

kjer bode imel razen sladčic v zalogi tudi razne likérje po **nizkih cenah.**

Zlasti za godove, za veselice in nove maše se vsa potrebna naročila **hitro** izvrše. Zagotavljajoč **ceno in točno** postrežbo znamenuje

z najodličnejim spoštovanjem

Ivan Vrečko,
sladčičar.

8-8

Romanje v Marijino Celje.

Povodom praznika Vnebovzjetja prečiste device Marije dne 15. avgusta t. l. vozil bo s Spodnještajarskega poseben romarski vlak k sloveči in čudežni božji poti v Marijino Celje. Ta posebni vlak vozi od Celja do Au-Seewiesena in sicer:

v sredo, 10. avgusta z naslednjim voznim redom:	
Celje ob 2:40 zjutraj	Hoče ob 4:15 zjutraj
Štore " 2:48 "	Maribor " 4:24 "
St. Jurij " 2:57 "	Pesnica " 4:40 "
Ponikva " 3:08 "	St. Ilj " 4:54 "
Poljčane " 3:32 "	Spielfeld " 5:04 "
Slov. Bistrica " 3:44 "	Gradec " 6:06 "
Pragarsko " 3:55 "	Kapfenberg " 7:50 "
Račje " 4:05 "	Au-Seewiesen " 8:20 "

Vozne cene (Zonen-Tarif) v Au-Sewiesen in nazaj znašajo od postaj:

II. razred: III. razr.:		II. razred: III. razr.:	
Celje—Štore gld. 7-18	gld. 5-39	Račje gld. 5-84	gld. 4-35
St. Jurij " 7-18	" 5-29	Hoče " 5-32	" 4-25
Ponikva " 6-52	" 4-96	Maribor " 5-32	" 4-15
Poljčane " 6-52	" 4-80	Pesnica " 5-04	" 3-97
Slov. Bistrica " 5-84	" 4-65	St. Ilj " 4-77	" 3-82
Pragarsko " 5-84	" 4-45	Spielfeld " 4-77	" 3-72

V Au-Seewiesen pride vlak ob 8:20 predpoldne. Od tam se podajo romarji (peš ali z vozom, ki se pa mora posebej na lastne stroške preskrbeti) v Marijino Celje, kamor dospejo okoli 4. ure popoldne. V Marijinem Celji bo slovesen vhod in pozneje priložnost za sv. spoved.

Četrtek dne 11. avgusta ob 9. uri dopoldne slovenska pridiga, potem slovesna sv. maša. Pri lepem vremenu procesija okoli cerkve.

Domov se more peljati 11. 12. ali najpozneje 13. avgusta z vlaki, ki od Kapfenberga v jutro ob 7:47, popoldne ob 2:19, zvečer ob 6:31, ali pa ki dne 14. avgusta v jutro 2:56 odidejo.

Isti spoštovani romarji, ki bi radi od Marijinega Celja obiskali tudi jubilejno razstavo na Dunaju, imajo priložnost podaljšati vozni listek do 23. avgusta.

P. n. romarji, ki se želijo božje poti vdeležiti, naj se zaradi vožnih listkov oglasijo: V Mariboru v tiskarni sv. Cirila ali v trgovini gospoda Berdajsa, v Celji v tiskarni gospoda Drag. Hribarja, kakor tudi pri prirediteljih, gosp. Ferd. Ivanušu in gosp. Antonu Šebatu, kaplanu v Poljčanah.

V druge večje kraje se bodo vabila in vozni listki poslali nekaterim prečast. gospodom duhovnikom, ki so tem potom ponižno prošeni, da jih blagovolijo med ljudstvo razpečati. — Romarji, ki se želé od Seewiesena peljati, blagovolijo naj to naznaniti najdalje do 5. avgusta.

Trgovina umetnega in stavbenega kamnoseka

J. F. PEYER-a

Kokoschnegg-Allee — Maribor — Hilariusstrasse.

Se priporoča p. n. občinstvu za vsa kamnoseška in podobarska dela, kakor tudi za vsa popravila.

Velika zaloga izdelanih novih nagrobnih kamenov, marmornih plošč vseh barv in vsake velikosti vedno na prodajo. 22-45

Solidna postrežba in prav nizke cene.

ZAHVALA.

Ker nam je nemogoče, za vse izraze sožalja in milosrčnosti, kakor tudi za podarjenje prelepih vencev povodom smrti nepozabnega nam soproga, oziroma očeta in brata, gospoda

Antona Zmrzlikarja,

osebno zahvaliti se, izrekamo tem potom vsem prijateljem in znancem umrlega, osobito častiti duhovščini, gosp. učiteljem in pevcem za njih prijazno sodelovanje pri pogrebu svojo najsrčnejšo zahvalo.

Pri Sv. Frančišku Ksaveriju, dne 23. julija 1898.

Žalujoča rodbina:

Frančiška,
soproga.

France,
brat.

Jožef, Karolina, Marija, Friderika,
otroci.

V zalogi tiskarne sv. Cirila v Mariboru se dobi

Za birmance lep spomin

in sploh za odrasle koristen molitvenik

„DUHOVNI VRTEC“

v V. natisu.

Zraven lepih molitev za očitno in domačo službo božjo obsega na 250 straneh še pouk za sveto birmo in 169 svetih pesmi: velja nevezan s podobo vred 32 kr., v usnje vezan z zlatim obrezkom 85 kr., v usnje vezan z zlatim obrezkom s kopčo 95 kr.

Sv. birma,

Pouk in priprava za ta sv. zakrament za šolo in dom v III. natisu.

1 kom. velja 6 kr., 10 kom. 55 kr. in 100 kom. 4-50 gld.

Janez Schindler,

Dunaj III., Erdbergstr. 12, pošilja zastoj vsakemu cenilniku v slovenskem jeziku. V tistem se nahaja več ko 300 podob različnih strojev in orodja za poljedelstvo, obrt in hišne potrebe. Cene nižje, kakor povsod drugod. Pošilja se na poskušnjo. Reelna postrežba se jamči. Plačila prav ugodna. Solidni krščanski prekupci se iščejo.

Janez Schindler,

c. kr. 9-18
lastnik privilegij.
Dunaj III., Erdbergstrasse 12.

! POZOR!

Novi, fini, dobri svinčniki „Družbe sv. Cirila in Metoda“.

Z načelom, da kar se zalaga pod imenom dične naše družbe — mora biti najboljše kakovosti, da se obdrži in ostane v trajni rabi, založil sem s privoljenjem slavnega vodstva **nove, fine** svinčnike v korist „Družbe sv. Cirila in Metoda“, izdelane od prve svetovne firme te stroke: **L. C. Hardtmuth na Dunaju.**

Da se udomačijo ti novi, edino dobri svinčniki v vsaki narodni hiši, po pisarnah in šolah in da se moje dobro blago ne zamenja s kakimi slabimi izdelki, izdanimi na ime družbe, zato

zahtevajte, kupujte in v lastno korist rabite

le svinčnike, ki imajo poleg družbenega imena utisnjeno tudi tovarniško znamko

L. C. Hardtmuth.

Moje blago je prima-blago. Le k prima blagu priutisne firma **L. C. Hardtmuth** svojo znamko.

Cena svinčnikom je po 1, 2, 3, 4 in 7 kr. kos; v dvanajstoricah ceneje, prekupovalcem rabat. Zalaga in prodaja

IVAN BONAČ,

trgovina s papirjem in šolskimi potrebčinami v Ljubljani.

Založnik priznana najlepših slovenskih razglednih dopisnic v korist „Družbe sv. Cirila in Metoda“ s podobo nje prvomestnika veleč. gospoda Tomo Zupana. — Cena za kos 5 kr., 100 kosov 4 gld. franko.

Prezmem naročila za izdelovanje razglednih dopisnic v eni ali več barvah. Prosim, da se mi iz vseh krajev slovenske zemlje, kjer še nimam zveze, pošlje po 10 razglednih dopisnic proti takojšnji odškodnini. 5-6

Dve novozidani hiši,

deset let dače prosti, pri Sv. Jožefu v Mariboru blizu cerkve in delavnice južne železnice se ceno prodaja pod jako ugodnimi pogoji. Več pove lastnik pri Sv. Jožefu hšt. 108. 1-3

Ignačev živinski sejem

pri Sv. Lovrencu v Slov. gor. bode letos v soboto 30. julija.

Horvat, župan. 2-2

V tiskarni sv. Cirila v Mariboru izide te dni 160 strani obsegajoča knjižica:

V Marijinem Celju.

Zgodovinske in potopisne črtice.

Spisal in izdal s pridigami, katere je imel v Marijinem Celju, Dr. Anton Medved, c. kr. profesor v Mariboru.

Cena knjižici 30 kr., po pošti 35 kr.

Umetno stavbarsko-klesarski obrt Murnikovih naslednikov

Anton Gajser, lastnik.

v Mariboru Kaiserstr.-Theatergasse št. 18. Obstoja že 40 let.

Karol Kocijancič, klesarski mojster.

Priporoča se za izdelovanje klesarskih in kiparskih del, kakor tudi popravil.

Največja zaloga na Spod. Štajarskem

gotovih, novih nagrobnih kamenov iz marmorja, sijanita in granifa. — Marmorne plošče vsake boje in velikosti so vedno v pripravi. 1-14

Postrežba točna. — Cena jako nizka.

Oznanilo.

Cerkveno predstojništvo Sv. Pavel pri Preboldu proda prav lep in prav dobro ohranjen sv. križev pot; table so 1 m 7cm visoke, 80cm široke; vrh tega popolnoma prenovljeno cerkveno uro v prav dobrem stanu. 3-3

Uljudnej pozornosti 10-25

posebno priporočeno!

V vsakem poštno-oddajnem okraju, v vsakej fari in po potrebi in želji tudi v vsakej občini, nastavi se razumna, delavna in zanesljiva oseba kot zaupni mož in posredovalec z ozira-vrednim postranskim zaslužkom, ki se vedno množi in mnoga leta traja, od nekega, čez trideset let obstoječega domačega denarnega podjetja, priznane zanesljivosti in prve vrste. Pismene ponudbe pod 20.298, Gradec, poste restante.

Svoji k svojim!

Anton P. Kolenc, trgovec v Celju v „Narodnem domu“ in „pri kroni“.

Priporoča čast. duhovščini in slav. občinstvu svojo bogato zalogo raznovrstnega

špecerijskega blaga

po jako nizkih cenah, kakor tudi vino, na debelo in drobno.

Kupujem vsake vrste deželnih pridelkov, kakor: oves, pšenico, rž, ječmen, ajdo, proso, suho bučno seme, orehe, konoplje, laneno seme, detelno seme, krompir na cele vagonne, sploh vse deželne pridelke po najvišjih cenah. Vzamem tudi še fižol vsake vrste in vsako množino, kakor tudi jajca in kuretnino.

Z velespoštovanjem 22-52

Anton P. Kolenc.

Brzojav!

Kudsky-jeva največa in svetoznana menažerija in cirkus pride te dni

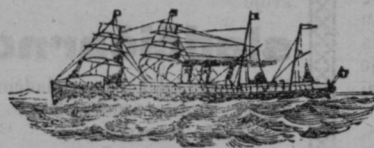
v Ptuj

ter ima v nedeljo, 31. julija prvo predstavo.

Ta veličastna menažerija obstoji iz 14 vozov in ima čez 100 najredkejših stvari celega sveta med temi velike slone, 10 levov, tigre, panterje, cebre, antilope, noje, severne medvede itd. itd.

Bolj natančna naznanila se izdajo ob prihodu.

Ravnateljstvo.

Vožnje karte in tovorni listi

Ameriko.

Kralj. belgijski poštni parnik

Red Star Linie iz Antwerpna naravnost v Novi Jork in Filadelfijo.

Koncesijovana od visoke c. kr. avstrijske vlade. Pojasnila daje radovoljno

koncesijovana potovalna pisarna 4

E. Schmarda

v Ljubljani, Marije Terezije cesta št. 4, (pritličje n. l.)

Sesalke Tehnice

vsakih vrst za domačo in javno rabo, za kmetijstvo, stavbe in obrt.

NOVOST: Po Bower-Barffovih patent-nih inoksidacijskih sesalkih.

inoksidirane sesalke so obvarovane zoper rjo.

Centri gratis in franko. W. GARVENS, DUNAJ, { 1. Wallfischgasse 14. Centri gratis in franko. 1. Schwarzenbergstrasse 6. gratis in franko.

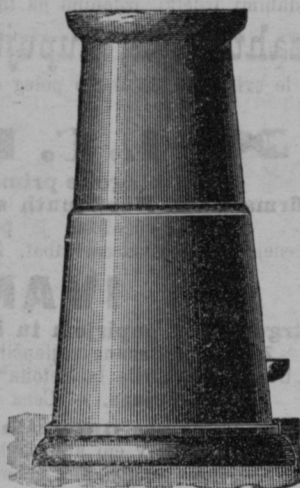
Se dobiva v vseh trgovinah s stroji in železom, v tehničnih, vodovodnih in vodnjakekopnih podjetjih itd.

Zahtevaj izrečno:

Garvenove inoksidirane sesalke, ozir. Garvenove tehcnice. 11-26

Najboljše možnarje za streljanje proti toči,

dalje

novoiznajdene, brzostrelne in varnostne možnarje

(katerih ni treba nič zabijati, pri streljanju vsaka nevarnost izključena, pokajo boljše, potrebujejo manj smodnika in streljajo mnogo hitreje kot navadni možnarji);

najboljše in najnovejše kmetijske stroje; vse sestavne dele iz železa za mline, žage, tovarne in druge obrtnijske naprave

izdeluje in prodaja po tovarniških cenah z garancijo

tovarna za stroje in livarna

Pehani, Lorber in dr.

v Žaleu pri Celju. 17

